

**KRISTAUS
KARALIAUS**

LAIVAS

“Ir Petras išlipęs iš laivelio, ėjo viršum vandens, kad ateitų pas Jėzų. Bet pamatęs vėjo smarkumą, išsigando ir, pradėjęs skęsti, sušuko, sakydamas: Viešpatie, gelbėk mane! Jėzus, tolydžio ištiesęs ranką nutvėrė jį ir tarė: Žmogau menko tikėjimo, kam abejojai?... Jėzus sudraudė vėją ir tarė: Nutilk, nūrimk! Vėjas liovėsi, ir pasidarė didelė tylą. Tuomet Jis jiems tarė: Kodėl jūs tokie bailūs? ar dar jūs neturite tikėjimo? Juos apėmė didelė baimė, ir jie sakė vienas kitam: Kas gi Jis yra, kad ir vėjas ir jūra Jo klauso?”

I. ADVENTO SEKMADIENIS

EVANGELIJA

Luko 21, 25-33

ANUO Metu: Jēzus kalbējo savo mokytiniams: Bus ženklų anč saulės, mėnulio ir zvaigždžių, o ant žemės didis išgāstis tarp tautų dēliai smarkaus jūros ir bangų ūžimo; žmonės džiūs iš baimės, belaukdami to, kas turi užēiti anč viso pasaulio; nes dangaus galybēs bus pajudintos. Tuomet jie išvys žmogaus Sūnų, ateinantį debēsyje su didžia galybe ir didenybe. Tiems gi dalykams pradėjus pildytis, pažvelgkite ir pakelkite savo galvas, nes jūsup ačpirkimas artinasi. Jis pasakē jiems prilyginimą. Veizdēkite į figū medį ir į visus medžius: kuomet jie jau duoda iš savēs vaisių, jūs žinote arti iš savēs vaisių, jūs žinote arti esant vasarā. Taigi, pamatę visa tai įvyksant, taipogi jūs žinote arti esant

LEKCIJA

Rom. 13, 11-14

BROLIAI: jau mums metas keltis iš miego; nes dabar mūsup išganymas arčiau, kaip kuomet įtikējome. Naktis praėjo, diena gi prisiartino. Todēl meskime šalin tamsybēs darbus ir apsivilkime šviesos šarvais! Kaip dieną, elkimēs padoriai, nepasiduodami apsirišimams ir girtuokliavimams, paleistuvavimui ir begēdysčiai, barniui ir pavydui, bet apsivilkite Viešpačiu Jēzumi Kristumi.

vasarā. Taigi, pamatę visa tai įvyksant, taipogi jus žinokite, kad Dievo karalystē arti. Ištikrūjū sakau jums, nepraeis šiča giminē, iki visa tai įvyks. Dangus ir žemē praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

Nuo tos valandos – viskas priklauso

“Jis buvo geras žmogus”

KUOMET sužinome apie kieno nors mirtį tariam: “Amžinā atilsį...” ar kitā kokį ačsidusėjimą kuriuom išreiškiame viltį, kad mirusis rastų džiaugsmo, brangybēs Dievo prieglobstyje. Gal gerai pažinom mirusį. “Jis buvo geras žmogus”, sakoma, nors ir turėjo savo kalčių bet tikimēs, kad Dievulis jam suteikē progā paprašyti Jo pasigailėjimo ir susilaukti Paskutiniuosius Sakramentus. Jo paskutiniuose gyvenimo valanduose gēstantieji pojučiai buvo šventais alėjais patėpti ir jis buvo sustiprintas amžinai keļionei priimdamas patį Dievā. Žinome,

kad geram žmogui, nors ir jo nuodēmēs būtų raudonos kaip kraujas bet Dievas pasigailēs tokio sielos jeigu jis tik prie Jo kreipiasi.

“Jis nebuvo geras žmogus”

Bet gal nekarta sunku prasitarti apie mirusį, kad “jis buvo geras žmogus”. Visiems mirusis buvo žinomas kaipo kačalikas, buvo pakrikštytas bet su laiku apsileido savo katalikiškuose pareiguose ir atsitolino nuo savo tikėjimo. Taipogi gal jo gyvenimas buvo visiems žinomas, kaipo vienas kuris visus skriaudē, nevieno našlēs skatikā atēmē, nevienā našlaitį apvogē, kad nekartā prisidėjo prie kitų nedorėlių

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921, at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. Single copy 5c.

dirbdami blogus darbus. Ir jo karijieros aukščiausiam laipsnyj Jį mirčias iš-tiko. Jis turėjo savo planus, visokiau-sius projektus taip kaip ir mes dabar turime. Jis manė, kad Jį dar laukia ilgi metai. Bet mirtis, Dievo pasiuntinys nieko nelaukia, nieko nežiūri. Kai Dievas ašsiunčia mirtį, ji nežiūri ar mes būtumem karaliai, ar paprasti darbi-ninkai, eigėtos ar vagys. Atejo laikas ir einam norėdami ar nenorėdami. Tai nuo mūsų nepriklauso.

Tikrai nežinom

Net ir šiose aplinkybėse mums ne-leista sakyti, kad toks nelaimingai pra-žuvo. Nes Dievo gailestį mes pūnai ne-pažįsčame. Mes galime uz tokius pasi-meisti ir savo sielos naudai savi sąži-nės gerai išnagrinėti. Šio sekmadienio Evangelijoje randame žodžius: "Pa-žvelgkite ir pakelkite galvas, nes jūsų atpirkimas artinasi". Tie žodžiai kaiba apie Viešpaties Antrą Atėjimą, kai iš-ganytieji džiaugsis savo išganymu prieš visą pasaulį. Beč ar mūsų išga-nymas bus užtikrintas toj dienoj?

Svarbus klausimas

Svarbus tai klausimas, bet kitą pa-sistatykime: "Jeigu mums reikėtų da-bar mirči, ar mūsų išganymas užtikri-tas?" Tai labai rimtas paklausimas ir turėtų iššaukti rimto mąstymo ir sąži-nės nagrinėjimo. Musų isganymas yra visuomet arti nes kiekviena karčia kaip kreipiamės prie Dievo su gailėsčio šir-dim mes galime save įstatyti tokiuose sąlyguose, kuriose jeigu mirtumėm mū-sų išganymas būtų užtikrinčias. Bet ar visuomet turėsime norą ir progą suža-dinti gailestį? Geriausia iseitis būtų dabar taip sučvarkyti savo sielos rei-kalus, kad jeigu mirtumėm mūsų išga-nymas būtų užtikrintas. Ir toliau, mel-stis, kad galėtumėm tokioj padėčyj gy-venti ir išverti.

"Jūsų išganymas yra arti". Prisiruo-škime dabar. Sutvarkykime savo gyve-nimą, kad kai įvyks antras Viešpaties

Dievo atėjimas, mes būtumėm išganytų tarpe.

A. † A.

JUOZAS GEDVILAS

TT. Marijonų Bendradarbių Dr-jos
Garbės Narys

Užmigo Viešpatyje lapkričio 11 d.,
1941 m., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už jo sielą atlaikys
dvejas šv. Mišias: gruodžio 5 ir 6 die-
nomis., 1941 m.

Bendradarbiai yra kviečiami ir prašo-
mi už jo sielą sukalbėti dalį šv. Rožan-
čiaus.

Teilsisi Viešpatyje.

A. † A.

PETRONELĖ MAKUTIENĖ

TT. Marijonų Bendradarbių Dr-jos
Narė

Užmigo Viešpatyje lapkričio 13 d.,
1941 m., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys
dvejas šv. Mišias gruodžio 2 ir 3 die-
nomis, 1941 metais.

Bendradarbių nariai yra prašomi su-
kalbėti dalį šv. Rožančiaus už jos sielą.

Teilsisi ramybėje.

Ne numirėliai garbina tave, Viešpa-
tie, ir ne tie, kurie žengia į mirusiųjų
buveinę. Bet mes, kurie esame gyvi,
šloviname Viešpatį nuo dabar ir per
amžius.

Mano broliai, jei kas jūsų nuklystų
nuo tiesos, ir kas nors jį sugražintų,
tas turi žinoti, kad kas sugražina nu-
sidėjėlį nuo jo kelio klaidos, tas išgel-
bės jo sielą nuo mrties ir pdengs dau-
gybę nuodėmių. Jok. 5, 19-20.

Maldos Apaštalavimas

Bendroji Intencija gruodžio mėn., 1941
(Popiežiaus Pijaus XII Pasiūlyta)

Už piktžodžiautojų atsivertimą

PASAULIO istorijoje nerasime laikotarpio kuomet nebūtų buvę tokių žmonių, kurie neneigtų Dievo buvimą. Bet mūsų laikams liko darbas sukurti tokias draugijas, kurių tikslas būtų išrauti iš žmonių Dievo sąvoką ir jos vieton įdiegti ateizmą.

Ateizmas arba Dievo neigimas yra piktžodžiavimas, kuris yra pamatas Komunizmo, Nacizmo ir visų kitų "izmų", kurie išaugo iš pagoniško materializmo. Netik Rusijoje yra draugijų, kurios neigia Dievą ir kur tos draugijos tiesiog sužavi gyventojus, bet tos draugijos turi pavarę savo darbuotę per visą pasaulį ir su velniška jėga varo savo tikslą, išstumti Dievą iš Jo sukurtą pasaulio.

Asmens kurie bet koku būdu piktžodžiauja, nors ir neneigia Dievo buvimą, bent tai nedaro viešai neigdami Jam pagarbą kuri Jam priguli kaip pasaulio Kurėjui, bet visgi savo piktžodžiamaip stiprina ir skatina Dievo aiškius priešus.

Apaštalytės narius nereikia ypatingesniu būdu raginti, kad jie ganapadarų už visus piktžodžiavimus kurie šiandien įvyksta, ir pasimelsti už tuos, kurie šiandien nepripažįsta Dievo esimą, kad jie per Dievo gailestingumą su laiku suprastų savo klaidą ir grįžtų, atiduotų pagarbą savo Kūrėjui ir Valdytojui.

Ypatinga Misijų Intencija

Melstis, kad naujai atsivertusieji išsėstų

Mėnesio Ypatinga Šventė

Panelės Švenčiausios Nekaltas
Prasidėjimas — gruodžio 8 d.

Bažnyčia visuomet tikėjo, kad Dievo

Motina buvo visiškai laisva nuo mažiausio nuodėmės šešėlio. Bet mūsų laikams teko privilegija viešai paskelbti Panelės Švenčiausios Nekalto Prasidėjimo dogmą. Tai įvyko gruodžio 8 d., 1854 metais popiežiui Pijui IX valdant. Delto Mariją puošia saulės apsaustas, žvaigždės virš galvos ir po jų mėnulis. Mes, taip pat matom Mariją truškinančia žalčio galvą, kuris mums primena Visagaliao Dievo pažadėjimą prie rojaus vartų. Šios dogmos paskelbimas netik pagerbė Dievo Motiną, Švenčiausia Mariją, bet pareiškė kitą tiesą, kad anaip kitų žmonių, Marija buvo pradėta ir gimė be mažiausios kaltės.

Lavyba

Krikšto įvertinimas. — Mes, ne kaip Marija, buvome pradėti ir gimėm nuodėmėje; bet iš Krikšto vandenų išskylame kaipo Dievo vaikai. Nesiliaukime dėkoję Dievui už tą malonę.

Nurodymai Promotoriams

Gruodžio mėn., 1941 m.

Brangus Promotoriau:

Su gruodžiu ateina Kalėdų dvasia. Kalėdų dvasia yra davimo dvasia. Nes Kristaus gimimas mums primena, kad Dievas suteikė mums didžiausią dovaną — Kristų mūsų atpirkimui. Ir prisimindami tą didžią dovaną mes mainomės mažiomis dovanomis. Jeigu tokią nėra Kalėdų reikšmė, jeigu mūsų dovanų teikimas nėra šešėlis Dievo suteiktos dovanos — Kristaus, tai mūsų paprotys neturi reikšmės ir Kalėdų šventė yra tik paprasčia pagoniška šventė.

Kalėdų laike visur viešpatauja dovanų teikimo dvasia. Pats Dievas suteikė žmonijai ką turėjo brangiausio, savo Sūnų ir mes panašiai teikiame savo mylimiesiems tai ko mes turime bran-

giausio. Meilė pasireiškė pasidalinime ko turime.

Kai mąstome ką duosime kitiems turėtumėm mes irgi pasiklausti ką duosime Tam, kuris yra priežastimi šio kalėdinio džiaugsmo. Iš savo meilės Jis mums viską duoda. Ar mes viską arba beveik viską priimsime ir nieko atgal neduosime? Ateidamas atidavė mums savo širdį — ir tai tik buvo pradžia, dalelė Jo dovanos ir Jo meilė nebuvo pilna iki kol tos širdies paskutinis kraujo lašas nebuvo pralietas žmonijos išganymui. Ar gali žmogiška, dieviska meilė daugiau duoti? Ir ar žmonija matydama tokia dovana gali sulaikyti savo širdį nuo smarkesnio plakimo ar galime neatsilyginti meile?

Kalėdos metu mes gyvename pakylusioj dvasioj. Vargonų grojimas, chorų giedojimai, bažnytinės p.maldos mus traukia prie Dievo. Mūsų širdys gieda su angelais kalėdiniams giesmėms. Prisiartinę prie kuteles reiškiamo Kūdikiui savo meilę, tikėjimą ir viltį. Ir nēr abejonės kad tai patinka dieviškam Kūdikiui.

Bet Kalėdos praeina. Praeina gražios kalėdinės giesmės, bažnytinės p.maldos. Ir mūsų dvasia atšala. Bet, tas pats Kristus dar vis nori, kad mes ir po Kalėdų reikštumėm savo meilę. Ateina nuliūdymas, pagundos, kaip mes tai priimame. Tos pagundos yra mūsų tikėjimo išbandymas. Kaip mes visą tai priimsime? Kaip pasielgsime?

Ar su Kalėdų dvasia mokėsime viską nugaltėti, nuliūdimą prašalinti? Štai kodėl mums svarbu per visus metus gyventi Kalėdų dvasia.

Turimėm mes Kristui gerą dovaną duoti Kalėdų proga. Turime pasiryžti visuomet būti Jam ištikimais. Netik lai Kalėdų metu mes gyvename pakylusia dvasia bet lai toji dvasia per visus metus viešpatauja mūsų širdyse. Lai mūsų meilės, tikėjimo ir vilties aktai nuolat per metus siekia Kristaus ausis. Lai mūsų gyvenimas rodo Kristui, kad esame nuoširdžiausiai dėkingi už visą

gautas malones ir dovanas. Lai mūsų širdys nuolat kyla prie Dievo Tėvo dėkojant už atsiuntimo žmonijai savo vienatinio Sūnaus, kuris mus išganė ir atidarė Amžinosios Laimės vartus.

Nereikia raginti Apaštalystės narius, kad jie ypatingesniu budu pasiryžtų visuomet pasilikti ištikimais Sveciausiai Jėzaus Širdžiai! Netik savo gyvenime nuolat gyvenkime Kalėdų dvasia, bet ir pasistengkime Kristų įnešti kitų žmonių širdyse. Įnesdami Kristų į kitų širdis įnešime į jų gyvenimą "didžiausią dovaną".

Ten, kur maras siaučia

TAI atsitiko tolimoj Indijoj. Toji apylinkė, kur "šventoji" Gango upė išsilieja į platųjį vandenyną, yra vadinama Bengalija. Čia neseniai ir atėjo po didelių kaitrų nuolatinė Azijos viešnia — maras ir bado šmėkla. Žmonės mirė it musės. Bet ten, kur vargas didžiausias, ten ir Dievas arčiausias. Todėl ir nenuostabu, kad vienas misijonierius iš ten atrašė į Europą laišką, paminėdamas šitokį atsitikimą.

"Vieną vakarą suteikiau daugeliui mūsų krikščionių Paskutinius Sakramentus. O kiti prašė mano kunigiško palaiminimo. Stačiai graudu buvo matyti, kaip tie bado iškankinti ir ligos persekiojami vargšai klaupėsi šalia keino ir maldavo, kad juos bent prieš mirtį palaiminčiau. Jų tarpe buvo nemaža ir stabmeldžių. O vienas iš jų, prisiartinęs prie manęs, nuoširdžiai prašė:

— Tėve, užėik ir į mano pastogę.

Ten nuėjęs radau tris žmones, kurie buvo maro ligos baisiai iškankinti. Aplinkui buvo maro ligos baisiai iškankinti. Aplinkui buvo matyti prietariški stabmeldybės ženklai.

— Pašalinkit šituos ženklus. Jie vistiek jūsų iš mirties neišgelbės. Yra tik vienas Gyvybės nešėjas — Jėzus Kristus. Todėl pakabinkite šitą Svenč.

Koks Amerikos lietuvių tikėjimas

AMERIKOJE gyvena vienas milijonas lietuvių. Kone visi krikštyti. Bet jų pusė nepraktikuoja tai ko reikalauja Šv. Krikšto Sakramento malonė.

Pusė milijono lietuvių Amerikoje priėmė Šv. Krikšto Sakramento malonę pildo savo priedermes, stato bažnyčias, mokyklas ir jas užlaiko. Tai gražioji dalis Amerikos lietuvių, neša garbę ir kitataučių akyse lietuvių tautą augštai stato. Mūsų lietuvių Amerikoje gyvenimas būtų labai skurdus, jeigu nešūrėtume savo bažnyčių, mokyklų, kuriomis dabar ir mes patys ir svetimtaučiai gėrįsi ir džiaugiasi. Ne taip seniai, prieš 50 metų, Amerikos lietuviai neturėjome tų gražiųjų savo įstaigų ir štai taip trumpu laiku išaugo per virš šimto bažnyčių ir arti ties įvairių mokyklų. Kam gi priklauso padėka ir garbė? Tiems rinktiniais didvyriams ir pusei milijonų lietuvių, kurie prisi-

Jėzaus širdies paveikslą anų prietarų vietoje, o jūs pamatysite, kiek palaimos atneš į jūsų namus šis paveikslas.

Viskas buvo padaryta, kaip aš buvau sakęs. Kitą dieną atėjęs, radau visus ligonis pagerėjusius. Mirties pavojus greitai praėjo.

— Tik jūsų Dievas juos išgelbėjo! — džiaugsmingai sušuko šeimininkas. Todėl nuo šiol ir mes Jį vieną tegarbinsime! Tik pamokyk mus dabar, kaip tas galingasis Dievas pažinti.

— Ir mes visi norim Jį pažinti! — kalbėjo visi aplink stovintieji...

Netrukus jau visa ta šeima ir jų artimieji giminės buvo nuplauti Šv. Krikšto vandeniu.

Iš tikrųjų, švenč. Išganytojo širdis ne be reikalo yra prižadėjusi, laiminti tuos namus, kur bus garbinamas švenč. Jėzaus širdies paveikslas!"

T. P.

dėjo prie šio kilnaus kūrybos darbo. Gal sakysite tai menkniekis. Kitos tautos turi daugiau ir gražesnių pastatų. Ką jus lietuviai pasirodysite su savo menkomis įstaigomis? Tiesa, jos yra menkos. Bet ir mūsų tauta nedidelė. O atminus kad per 50 metų visa tai pastatyta, tai raskite kitą tautą, kuri į 50 metų būtų proporcingaliai taip smarkiai išaugus savo įstaigomis? Raskite kitą tautą Amerikoje, kuri taip tvirtai laikytusi, Katalikų, mokslo? Imkim mūsų kaimininę tautą — lenkus. Kiek jų rasime taufinių, "protestonų" bažnyčių, bažnytelių? Arba imkim vokiečius, kur tai kas didesnė dalis liuteronų. Arba imkim anglų-airių tautą su maža išimtim visi protestonai. Dievilėliau, davei mūsų tautai nedidelį skaitlių, bet sveiką; ne pasaulio akyse pasirodyti galingais, bet danguje rinktine tauta Kristaus, triumfuojančioje Bažnyčioje. Taigi per daug mes šiandie negalime nusiskusti, kad Dievas mus apleido arba siuntė bandymų virš mūsų pajėgų. Iki šiol Dievas mūsų tautą, kaip motina maža kūdikį, nešiojo ant savo rankų. Kone visa mūsų lietuvių tauta Šv. Krikšto Sakramentu apvalyama nuo pirmapradinės dėmės, tik gaila, kad ji nevisa išlaiko vsa tai skais-tume ir gražume.

Pusė milijonų atšalėlių

Kada pusė milijonų Amerikos lietuvių dirbo ir prakaitavo statant bažnyčias ir mokyklas, kita pusė činginiavo; buta ir tokių, kurie net griovė statomas bažnyčias ir mokyklas. Tiesa, prisibijodami valdžios baudžiamų įstatymų, nediršo rankomis mūrus griauti, bet liežuviais tai tikrai daug trukdė Amerikos lietuvių gražiajam statybos darbui. Nepaisant tokios žiaurios opozicijos visgi gražus rekordas padaryta. Turbūt nerasis kitos tokios tautos,

kurioje rastusi toks šėtoniškas darbas spaudoje kaip pas mus lietuvius Amerikoje. Visur jai durys atdaros. Jeigu kur ir randa duris užrakintas, ūai kaip piktoji dvasia, įsisverbęs per plyšį ir savo nuodais bandys paliesti kiekvieną. Faktas neužginčijamas, kad kaip Katalikų Bažnyčios ir mokyklos palaiiko Amerikos lietuviuose Tikėjimą, taip bloga spauda Amerikos lietuviuose palaiiko atšalimą nuo Tikėjimo. Jeigu mokėčume kaip reikia apsiginti nuo blogos spaudos, tai didesnė dalis atšaulusiųjų labai greitu laiku sugrištų prie savo Tikėjimo.

Žinoma, kad šėtonas įvairiai veikia; į vienus žmones per gašlumą, į kitus per girtybę, į kitus per blogą spaudą. Matyč, kad į Amerikos lietuvius piktoji dvasia apsirinko savo misijai blogos spaudos įrankį. Matant blogos spaudos tiesioginius užpuolimus ant doros ir šventumo, mums tik reikia akių neužmerkti, o atsargiai pasirinkti kas skaitytina. Matome prie kokio ištvirkimo veda prieš tikybiniai raštai. Amerikos lietuvių ūarpų jų begalės. Jeigu mums Amerikoje reikia kovoti, tai pirmoje vietoje prieš blogąją spaudą. Mūsų tauotoje tikrų sugedėlių pakol kas dar mažą. Bet ta mažuma pasidaro galinga, kada ji pasiima spaudą į savo rankas ir neranda užfektinai pasipriešinimo iš tikinčiųjų pusės. Blogoji spauda veda prie atšalimo ir galutinai prie mirties. Kaip būtų gera, kad tikintieji taip uoliai platinų savo garąją spaudą, kaip kad platinama blogoji spauda. Juk mes turime daugiau medžiagos platinimui, negu blogoji spauda, kuri taip baisiai teršia ir nuodija žmogaus nemirtingą sielą.

Žodis jaunimui

Koks bus Amerikos lietuvių Tikėjimas daugiausia priklausys kaip mes išauklėsime savo jaunimą. Iš kūdikio gali bile ką padaryti, beč senį neatmainsi. Taipogi viskas ūekreipiama į jaunimo auklėjimą. Nesigailėkime leisti

vaikus į katalikiškąsias mokyklas, nes iš jų galima tikėtis, kad jis išlaikys visa tai kas neša mūsų tautai sveikatą ir garbę.

Vienas blogumas, kuris smarkiai dardo mūsų jaunima šiais laikais, tai girtuokliavimas. Sarmata mūsų gadynei, kad šių dienų jaunimas tvirkinimas girtuokliavimu. Girtuokliavimas visais laikais buvo žmonijos priešu. Beč mūsų laikais girtuokliavimas sukaustė kaip retežiais jaunimą ir čia gręsia didis pavojus. Smuklų smuklimis virto miestai, miesteliai; kaimai kaimeliai. Bet dėja jose praleidžia daug brangaus laiko mūsų jaunimas, tvirksta, visoj kad semtų mokslo ir pasiruošų laimingesniam rytojui.

Dievas sutvėrė žmogų ant savo panašumo, bet jis jo nesutvėrė su degtinės sūikleliu rankose. Buvo laikai kada iki 21 metų jaunimas nediršo užėiti į smuklę tėvams parnešti dinerkę alaus, bet šandie smuklių priaugo kaip po lietaus grybų, nes jaunimas jo mokslinimui skatikais jas išlaiko. Mes tave, brangus jaunime, sveikiname tavo sporto ir kitokių rekreacijų progresu, bet linkime tau didesnės laimės negu tau žada smuklė ir girtuokliavimas. Būtų sveikintinas dalykas, jeigu auklėtojai prisilaikant ilgų ūradicijų sulaikytų jaunimą nuo svaigalų visiškai iki 21-rių metų. Kiek tai atneštų džiaugsmo tėvams ir visuomenei tokia jaunimui reikalingiausia dorybė.

Kristaus Bažnyčios mokslo ir tradicijų dėka, katalikiškąsias jaunimas turi apsaugai tvirtovę prieš kiekvieną nedorumą. Bet atsiminkime, kad nečkusieji Tikėjimo eina savais keliais. Taigi sekime Kristaus Bažnyčios mokslo ir tradicijų keliais, o tuomet ir šio laikinio gyvenimo laimė ir mūsų sielos išganymas bus užtikrintas.

Neužsitikėk draugais ir giminėmis ir neatidėliok ateinančiam laikui tavo išganymo; nes greičiau žmonės tave užmirš, negu tu manai.

Nuostabūs įvykiai

Vaistai iš Dangaus

Eucharistija nesa mums dievišką Ugnį. Kai žmogus gerai priima šv. Komuniją, toji Ugnis savo spinduliais įsiveržia iki pačių kūno palinkimų šaknų ir jas apmarina. Tuomet žmogų jau mažiau betraukia, kas nuodėminga ir kas nepadoru. Pats velnias netenka tų žąslų, kuriais žmogų buvo pavergęs. Žmogus išeina į tikrą Dievo vaikelių laisvę. Jis aiškiau supranta ir atjaučia, kas Dievo. Lengviau nugali pagundas ir žengia prie begalinės Gėrybės, Dievo.

Dėl šios dvasios laisvės ir antgamtinės šviesos bei energijos toks žmogus kantrus ir geras saviesiems, atlaidus priešams, gailestingas vargšams, ištikimas draugams, uolus Dievo ir sielų reikalams, skaistus, lyg angelas, skleidžias malonę ir laimę. Jam nesunku drąsiai kovoti, daug išsižadėti ir daug aukotis. Todėl iš tų jaunuolių ir mergaičių, kurie dažnai ir gerai prie Dievo stalo maitinosi dieviško karžygiškumo ir begalinės Meilės Duona, randa jėgų ir drąsos labai aukštam karžygiškumui, didžiai Dievo ir artimo meilei: tampa kunigais, net išsižada visko, kas laikina: tampa vienuoliais, vyksta į misijas. Pavyzdžiu gali būti Olandija, dažnos šv. Komunijos kraštas. Bet ir tie, kuriuos Dievas gyvenimo aplinkybėmis pasauly palieka, kaip tikri karžygiai, laužias bei žengia į šventumo aukštybes ir didį apaštalavimą. Tai Petrai Frassati, Contardo, Ferrini'ai, Claudel'iai ir panašūs!

Kur stinga kunigų ir misijonierių, kur jaunimui stinga jaunatviško entuziazmo Kristui, Bažnyčiai ir sieloms, tai dėl to, kad ten jaunimo tarpe maža buvo meilės Eucharistijai, maža eucharistinės praktikos...

T. Pr. Masilionis, S. J.

Mokslo žmonės mąsto Katalikiškai

E. Magnin Paryžiuje išleido veikalą, kuriame pavaizduoja katalikybės vystymąsi per paskutiniuosius 50 m. Katalikybės atgimimą skelbia ne tik tvirtai tikį katalikai mokslininkai, bet ir tie, kurie laikosi bent katalikiškosios tradicijos. Prie paskutiniųjų priklauso P. Valéry, Madame de Noailles, Mauriac, Proust, Andrė Gide, Bergson, Senne, Paradi, Brunschvieg ir kiti. O geri katalikai, davę kraštui daug naudos, buvo kard. Mercier, Blondel, P. Laberthonniere, de Roy, Duchesne, T. Lagrange, Maritain ir kit. Įsigilinę į visų tų mokslininkų galvoseną, matai to laikotarpio dvasios persilaužimą į naują religinį gyvenimą ir atsitolinimą nuo pozityvizmo. Religinė problema užima visų klausimų centrą. Žinoma, dar yra daug neišspręstų dalykų, bet pastebi ir pažangą. Ir rašytojai gvildena draugininį ir religinį gyvenimą ir plaka nedorėlius.

Kas uoliai ieško tiesos tas ją ras. Žinoma, pažinti katalikybę kliudo arba priešreliginis išauklėjimas, arba klaidingos ir painios kitų nuomonės, kuriuos taip paveikia žmogų, kad net ima manyti, jog nebėra kitos tikresnės tiesos. Tada jis ir pasilieka tame klaidingame kelyje, nesuradęs tikrosios tiesos, kuri tėra tik viena. Tiesą rasti kliudo ir sugadinta prigimtis, kuri nenori pažaboti savo aistrų tikėjimo dėsniais. Laimingas tas, kuris turi tą vienintelę tiesą ir pagal ją gyveną. O tas laimingasis yra tik uolus katalikas.

Cirko šventinimas Anglijoje

Prieš kiek laiko Anglijoj įsikūrė nepaprasta katalikų sąjunga, kuri pasiryžo įtraukti į Kat. Akcijos darbą visus katalikus teatrų vaidintojus, operų solistus ir kitus scenos veikėjus. Naujoji organizacija greitai išsiplėtė visoj Anglijoj. Šių metų sausio mėnesį

T. Cipriono Rice, O. P., pastangomis katalikų teatralų sąjunga dar labiau padidėjo, įtraukdama į savo eiles ir cirkų artistus katalikus. Sausio 15 dieną pirmą kartą buvo pašventintas vienas cirkas, kurio vaidintojų daugumą sudarė katalikai. Tam tikslui buvo cirkoviduryje įrengtas altorius. Vaikučių choras sugiedojo vieną Kalėdų giesmę "Adeste Fidelis". Paskui visi artistai ir keli šimtai dalyvių garsiai sukalbėjo 10 "Sveika Marija" už visus cirkų vaidintojus pasaulyje. Paskui buvo šventinami iš eilės visi žvėrys: liūtai, tigrai, lokiai, arkliai ir kiti gyvuliai, kurie dalyvauja cirko programose. T. Rice pažymėjo, kad tūkstančiai pirmųjų krikščionių savo galvas paguldė cirkuose. Todėl ir cirkai gali būti visai tinkama vieta Dievui tarnauti. "O kiek čia reikia drąsos ir charakterio tvirtumo tiems cirko veikėjams, kurie turi sutramdyti plėšriuosius žvėris ir juos priversti išpildyti žmogaus valią! Prieš tokius charakterius mes esame priversti savo kepurės pakelti!" — sakė šis naujoviškas apaštalas. Šių vaidintojų būta net iš 12 tautų. Visi jie buvo tomis išskilmėmis labai patenkinti.

Kunigas nustebino ūkininkus

Neseniai vienas katalikų kunigas labai nustebino ir nudžiugino ūkininkus savo netikėtu išradimu. Tai buvo Jungt. Amerikos Valstybių Oklahoma apylinkės klebonas, kun. Mandelartz, kuris išaugino visai naują kviečių rūšį, kuri prinoksta dvigubai greičiau negu ligšiolinės sėklos. Tokiu būdu galima tikėtis, kad ūkininkai galės dar dvigubai geriau naudoti savo žemę. Kun. Mandelartz savo bandymus jau išmėginęs per 6 metus. Ir ūkio srities žinovai šiuo laimėjimu yra nepaprastai susidomėję.

Koriolanas ir jo motina

Romos Imperijos istorijoje skaitome, kad narsusis jos vadas Koriolanas, su-

tikęs didelį pasipriešinimą iš savo tautiečių pusės, ir jiems keršydamas, išsižadėjo savo tėvynės ir perėjo į priešų pusę.

Priešų kariuomenė jau apgulė miesto vartus ir bandė juos išlauzti. Romėnai, pamatę, kad priešus veda jų buvusis nenuveikiamas vadas, labai nusigando ir tik dabar aiškiai pamatė, kad visos jų pastangos bus veltui. Tada romėnai išrinko pirmuosius pasiutinius iš miesto kilmingųjų ir nusiuntė prašyti taikos bei pasigailėjimo. Bet Koriolanas juos atstūmė, sakydamas, kad ir visiems miesto gyventojams susirinkus, jis neparodysiąs jokie pasigailėjimo.

Pagaliau, kaip paskutinį išsigelbėjimą, romėnai atsiminė Koriolano motiną, esančią mieste: nuėję, prašė užtarti juos pas savo sūnų.

Koriolanas, pamatęs ateinančią motiną, pradėjo verkti ir kada ši paprašė pasigailėti nedėkingųjų Romėnų dėl jos meilės, atsakė:

— Mano motina, tu nugalėjai mano rūstybę. Dėl mano motinos, o Tėvyne, kuri taip skaudžiai mane įžeidei, aš tau dovanuju.

Argi Jėzus Kristus mažiau gailestingumo galėtų mums parodyti, jeigu ir Jo Motina mus taip užtars?!

Parodykime Saldžiausiai Jėzaus Širdžiai mūsų dėkingumą, kad išliejo Švenčiausiąjį Kraują už mūsų išganyumą. Būkime uolūs ir ištikimi Saldžiausios Jėzaus Širdies pamaldumo skleidėjai. Pasirūpinkime kuo plačiausiai skleisti šį pamaldumą, įdant šios Širdies Švenčiausias Kraujus ne veltui būtų pralietas, bet kad mus pačius ir visus, kuriuos stengiamės patraukti prie Jos, vis arčiau su Ja suvienytų.

Ne angelų, o žmonių naudai pasiliko Kristus Eucharistijoje. Kaip yra maža Jį lankančių. Kai tik turime progos, užėikime pas mūsų geriausią geradarį — Jėzų.

KAS KLAUSIA – NEKLYSTA

KLAUSIMAS. — Jei žmogus išpažįsta sunkias nuodėmes, ar grįžta prieš nusikaltimus padarytų gerų darbų nuopelnai?

ATSAKYMAS. — Taip, grįžta. Dievas yra toks geras, kad atsimena visa, ką žmogus gero padarė, jei tik jis Aukščiausiąjį pripažįsta savo Viešpačiu ir Jam leidžia sugrįžti į sielą.

KLAUSIMAS. — Ar žydas dar tebėra mūsų artimas po Kristaus nužudymo?

ATSAKYMAS. — Taip, tebėra. Kristus mokė mylėti ne tik draugus, bet ir priešus. Kybodamas ant kryžiaus, davė mums gražiausią priešų meilės pavyzdį, atleisdamas tiems, kurie Jį neteisingai prikalė: "Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką darą". (Lk. 23, 34).

KLAUSIMAS. — Kaip atlikti mėnesinį dvasios atsinaujinimą?

ATSAKYMAS. — "Būkite tat tobuli, kaip ir jūsų dangišskasis Tėvas yra tobulas" (Mt. 5, 48), sako Kristus visiems žmonėms. O tą tobulinimosi pareigą atlikti labai padeda mėnesiniai atsinaujinimai ir susikaupimai. Reikia pasirinkti vieną mėnesio dieną, pav., pirmąjį mėnesio dieną, arba sekmadienį, kada galima labiau susitelkti. Paprašai Dievą malonės pažinti praeitį ir gerai atsinaujinti. Tada trumpai permąstai, kokias nuodėmes ir klaidas padarei praėjusį mėnesį, kokie santykiai buvo su Dievu, žmonėmis, ir kaip atlikai pareigas. Kaip meldžiaus? Ar tik Dievą savo darbų tikslų turėjau? Kaip apie artimą mažčiau, kalbėjau ir kaip su juo elgiaus? Ar sąžiningai atlikau visas pareigas? Taip galima pereiti visos dienos darbus. Pastebėjęs nuodėmių, gailiesi, o dėkoji Dievui už pažangą ir pasiryžti ateinantį mėnesį kovoti su nuodėmėmis ir klaidomis.

Todėl reikia matyti, kaip kalbėsi maldas, kaip elgsiesi su artimu, pasitaisyk tokiai pat progai, kokios buvo praeityje, kai nusidėjai. Labai naudinga ypač kovoti su didžiausia yda arba siekti tai ydai priešingos dorybės. Taip geriausiai seksis tobulintis. Pasakui kas dieną per sąžinės sąskaitą bent vakare prisimeni, kaip pasiryžimus atlieki ir iš naujo pasiryžti. Naudinga po tokios mėnesinės apyskaitos prieiti išpažinties, priimti šv. Komuniją ir prašyti per P-lę Mariją ir šv. Juozapą švč. Jėzaus širdį padėti nugalėti klaidas ir įsigyti dorybių. Jėzus su džiaugsmu padės viską pasiekti.

KLAUSIMAS. — Kas yra šv. valanda?

ATSAKYMAS. — Kristus, pasirodęs šv. Marijai Margaritai, vieną kartą štai ką pasakė: "Kiekvieną naktį iš ketvirtadienio į penktadienį aš tau leisiu dalyvauti tame merdėjimo nuliūdime, kurį kentėjau Alyvų sode... Kad būtum mano palydovė anos nuolankios maldos, kurią tada siunčiau Tėvui dėl visų savo sielvartų, kelkis vienuoliktą valandą, kad kartu su manimi parpultum ant žemės. Taip būsi parpuolusi ištisą valandą tam, kad sumažintum Dievo rūstybę, kad išmelstum pasigailėjimo taip pat kad bent kiek sušvelnintum tą kartumą, kurio patyriau tuokart, kai mane apleido apaštalai..." Tą Kristaus troškimą išgirdo ir Bažnyčia: dabar tikintiesiems leidžia šv. valandą atlikti bet kurioje garbingoje vietoje nuo ketvirtadienio 2 val. po pietų ligi penktadienio saulės užtekėjimo. Per tą valandą reikia stengtis permaldauti švč. širdį, prisimenant Jos kančias Alyvų sode. Kas ketvirtadienį arba penktadienį arba penktadienį priims šv. Komuniją, laimės visuotinius atlaidus.

Seminarijos aidai

Misijų kuopos veikimas

Lapkričio 9tą dieną Misijų Kuopa laikė savo mnesinį susirinkimą. Pirm. Klier. J. Augūnas vedė susirinkimą. Iš duotų raportų pastebėta, kad trūksta pašto ženklelių. Iš šių pašto ženklelių, kuopa susilaukia pelno, kuris yra skiriamas paremti mūsų misijonierius. Naujokas Vitčkauskas su savo pagelbininkais yra daug pasidarbavę pašto ženklelių srityje; blizgučių prižiūrėtojas su savo padėjiais yra daug nuveikęs, sutaisydamas rožančius. Artimoj ateityje tikimas išsiųsti suvirš šimtą rožančių, šešis šimtus medalikėlių, ir t. t., kariuomenės kapelionams, kurie atsišaukė į Misijų Kuopą dėl šių religinių dalykų.

Kun. Vincas Andruška, Kuopos dvasios vadas, daug padeda Misijų Kuopai su savo patarimais bei nurodymais. Pereitame susirinkime, dvasios vadas paaikškino apie kuopos naudingumą bei svarbą. Pagaliau, laiškas iš Pietų Amerikos, Kun. J. Jakaičio rašytas buvo perskaitytas; padėjo visiems bendradarbiams, kurie atjaučia Misijų sunkumą padeda misijų darbuotę. Kuopa rengias pasiųsti auką Kalėdoms Pietų Amerikos misijonieriams ir laukia, gal kas kitas norės prisidėti. Visus kviečiame į talką. Padarykime šias Kalėdas, linksmas Kalėdas mūsų misijonieriams.

Misijų Kuopos Korespondentas

Pamaldos už pavestas sielas

Kiekvieną metą Marijonų Seminarijos koplyčioje yra laikomos atatinkamos pamaldos uždūšinės dienoj jos oktavoj ir per visą lapkričio mėnesį. Šiais metais taipogi prisilaikyta prie šios tvarkos.

Uždūšinės dienos išvakarėse įvyko iškilminga procesija apie koplyčią ir keturiose stotyse atkalbėtos bei atgie-

dotos tam tikros maldos. Uždūšinės dienoj įvyko iškilmingos šv. Mišios už visas sielas, kurios buvo pavestas Tėvų Marijonų Vienuolyjos maldoms. Per visą oktavą šia intencija buvo laikomos calūnavos šv. Mišios su mišparais vakarais.

Sportas

Seminaristai nors turi sunkiai ruošti savo aukštam pašaukimui, bet yra ir progų sportą palašti. Šiais metais ypač klierikai pasiryžo įsirengti labai gražias sportą aikštes. Įprastos lygos yra vėl atnaujintos ir yra smarkiai varomos.

“Sveika siela, sveikame kūne”, yra seminaristų obalsis!

Geradarė?

Teko nusistebėti gražiomis dovandomis, kurias įrengė nekurios geradarės seminarijos koplyčioje. Paskutiniu laiku viena geraširdė rėmėja įrengė labai gražus, brangius užtiesalus koplyčios altoriams.

Seminarijos vadovybė yra nuoširdžiai dėkinga tokioms geroms geradarėms, kurios užjaučia įvairius Seminarijos reikalus.

Šv. Tėvas ir Vysupai

Olandų karalius Vilhelmas I norėjo išardyti Katalikų Bažnyčios vienybę. Vieną kartą jis pakvietęs pas save vieną katalikų vyskupą, taip jam tarė:

— Man rodosi labai keista, kad visi vyskupai akiai klauso šv. Tėvo. Argi protingi vyskupai negalėtų apsieiti ir be popiežiaus?

Bet vyskupas jam drąsiai atsakė:

— Lygiai, gerai protingi vyskupai galėtų apsieiti be popiežiaus, kaip protingi ministeriai be karaliaus!

Stud. Ruokytė

Kas laimi savo gyvybę, praras ją, ir kas dėl manęs prapuldytų savo gyvybę, atras ją. Mato 10, 39.

Dvasios Didvyriai

LAPKRIČIO 29 D.

Sv. Saturninas, kankinys. — Staurninas, klausydamas Popiežiaus Fabijono įsakymo, 245 metuose iškeliavo į Prancūziją skelbti Evangeliją. Jis buvo pirmas Prancūzų vyskupas, turėdamas savo vyskupijos centra Toulouse mieste, kur buvo saujeiė tikinčiųjų. Nuo jo atvykimo dienos jų skaičius greit didėjo. Jie atjautė Švento Saturnino galią, kadangi kasdien, eidamas į savo Bažnyčią, jam reikėjo praeiti jų pagonišką šventyklą. Vieną dieną didžia pagonų minia buvo susirinkusi prie altoriaus, netoli kurio stovėjo jautis palukavimui. Vyras parodė Saturniną, kuri žmonės tuojaus norėjo priversti štabus garbinti; bet šventasis vyskupas jiems atsakė: "Aš išpažįstų tik vieną Dievą, ir tik Jam atnašausiu garbės auką. Kaip aš galiu bijoti dievų, kurie, kai jūs patys sakote, manes bijo?" Tada pririšę Saturnina prie jaučio ir jį pavarė nuo netoli esančių stačių laiptų ant kurių šventuojo kūnas buvo sulaužytas.

Kai esame piktųjų dvasių gundinami šaukimės šventųjų. Šiandien danguje Jie esą galingesni negu žemėje buvo. Jie mūsų neužmirš.

LAPKRIČIO 30 D.

Sv. Andriejus, apaštalas. — Šv. Andriejus, vienas iš Bethsaidos žvėjų, Šv. Petro brolis, buvo šv. Jono Krikštojo sekėjas. Jis visuomet kitais rūpinosi; kai buvo Kristaus pasirinktas sekėju, jis pirmiausia susiieškojo savo brolių ir jam tarė: Mes radome Mesiją, ir nusiavedė jį pas Jėzų. Duonos padauginimo aprašyme Evangelijoje skaitome, kad Šv. Andriejus, kai Jėzus norėjo pavaišinti tūkstantinę minią, parodė vaikutį su penkiais duonos kepalais ir kelio mis žuvytėmis. Šv. Andriejus iškeliavo į tolimus Graikijos ir Sitijos kraštus pasėti Evangelijos grūdą, ir po ilgų metų sunkauso darbo užsipelnė kankinio vainiką. Pirmą smarkiai nuplaktas,

jis buvo pririštas prie kryžiaus ir paliktas mirti. Šv. Andriejus pirmą kartą išvydęs kryžių ant kurio turėjo mirti, džiaugsmingai prabilo: "O palaimintasai kryžiau, Jėzaus kūno pagražintas, taip ilgai lauktas, ir dabar džiaugsmingai rastas! Paimk mane į savo rankas ir atiduok mane Viešpačiui, kad Jis, Kuris mane per tave atpirko, dabar priimtų". Dvi dienas kankinys iškybojo ant kryžiaus, ir nuo jo kalbėdamas į susirinkusią minią dar atvedė daugybę sielų prie Tikrosios Tiesos.

Norėdami kitiems ką gero padaryti, mes turime, kaip Šventas Andriejus, prisiartinti prie kryžiaus ir jį pamilti.

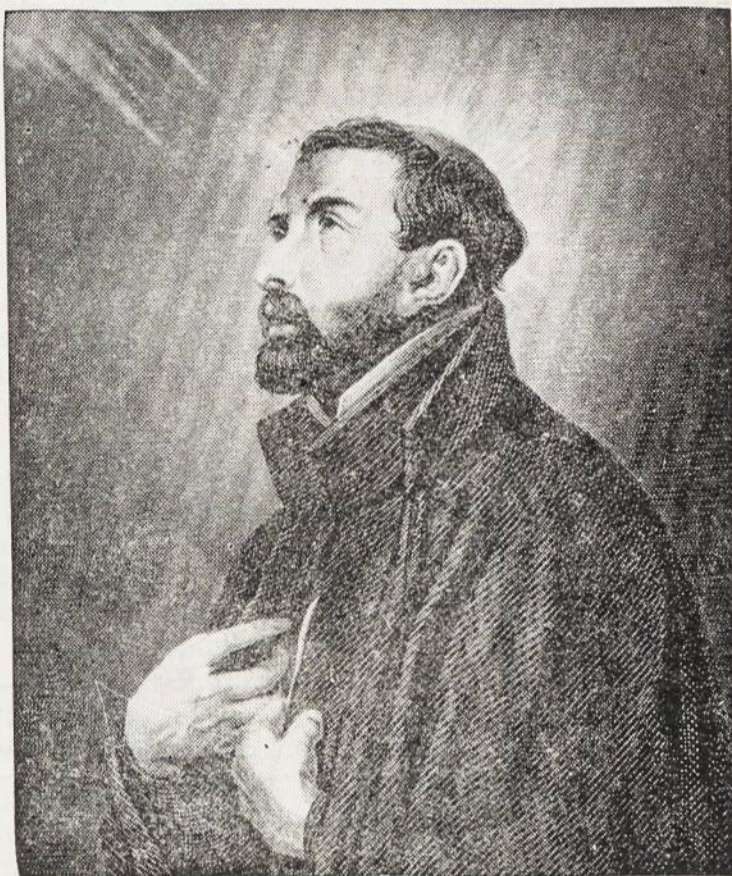
GRUODŽIO 1 D.

Sv. Eligijus. — Eligijus, auksakalis gyvenęs Paryžiuje, buvo užprašytas padaryti Karaliui Klotairui sostą. Iš jam pristatytų brangakmenių ir aukso jis padarė du. Karalius jo nepaprasto teisingumo sužavėtas padarė jam vietą savo namuose, ir pareikalavo padaryti ištikimumo įžadą prie šventų relikvijų. Eligijus prašėsi kad nuo to karalius jį atleistų, nes jis bijojo nusi-dėti šventiesiems neištikimumu. Pradėjęs savo tarnybą karaliaus dvare jis savo sielą stiprino prieš pagundas įvairiomis maldomis, pasnikais ir atgailomis. Stropiai dirbo dėl belaisvių atpirkimo, pardodamas savo brangakmenis, valgius, drabužius ir įrankius bei kitus sau reikalingus daiktus. Jo didis džiaugsmas buvo išdirbti įvairius auksinius bažnytinius papuošalus. Jo nepaprasta dora taip sužavėjo žmones ir kunigus, jog jis, pasaulietis, buvo padarytas jų vyskupu. Jis mirė šventai 665 metais.

GRUODŽIO 2 D.

Sv. Bibijana, pana, kankinė. — Šv. Bibijana, Krikščionių tėvų duktė, gyveno Romoje. Jos Tėvas, Flavijonas, Ro-

Šv. Pranciškus Ksaveras, jaunas, turtingas Ispanijos bajoras, tapęs kunigu vienuoliu praleido savo gyvenimą misijų šalyse.

menų sugautas, buvo veide apdegintas su karšta geležimi ir išstremtas į tyrus kur už kelių dienų dėl savo žaizdų mirė. Kiek vėliau jos motinai Dafrosai galva buvo nukirsdinta. Bibijana kartu su savo seserimi Demetriją buvo išvaryta iš tėvų dvaro ir turėjo vargingai gyventi. Apronijanus, Romos senūnas, pradėjo jas tardyti. Demetrija, išpažinus tikėjimą, krito ant žemės ir mirė prie teisėjo sosto. Teisėjas Bibijana įdavė iščirkusios moters priežiūrai, kad ji atitrauktų nuo tikėjimo. Bet velni, nes Bibijana pasiduodama maldai, liko nenugalima. Apronijanus įtūžęs dėl jos ištvermingumo, įsakė ją nuplakti su botogu kurio gale buvo įsegtos aštrios vinys. Bibijana džiaugsmingai kantėjo šį nuplakimą kol mirė.

Melskitės dėl lygiai tokio tikėjimo ir ištvermingumo kokį turėjo Bibijana, kad nei patogumas nei pasaulis nenugalėtų mus.

GRUODŽIO 3 D.

Šv. Pranciškus Ksaveras. — Jaunas turtingas Ispanijos bajoras neramiais Reformacijos laikais, pynėsi sau garbės vainiką, bemokytojaudamas Paryžiaus Universiteto Filosofijos Facultete. Rodėsi, jog jis neturėjo aukštesnio savo gyvenime tikslo, kai Šv. Ignacijus Loyola paveikė jį savo žodžiais ir patraukė prie Jėzaus. Kiek laiko praleidęs Romoje novicijate ir moksle, jis buvo Šv. Ignacijaus pasiųstas misijonieriauti Indijoje, kur per dvyliką metų kankinosi ir vargo beplesdamas Kristaus Mokslą net iki tolimos Japonijos. Iš visų pusių jis buvo trukdomas savo brolių vienuoliu kurie jam turėjo padėti pavydo, neapykantos, ir apsileidimo. Nei jų priešingumas nei įvairios kitos kliūtys galėjo sumažinti jo darbštumą Kristaus vynuogyne. Pagaliau šventasis pasiryžo naujoje dirvoje daugiau sielų pažvėjoti Kristui.

Pats mirė pakeliui į Kiniją gruodžio 2 dieną 1552 metais. Prie jo kapo pasireiškė daugybė ryškių stebūklų 1662 metais jis buvo paskelbtas šventuoju ir Katalikų Misių Globejum.

Kai kurie turi ypatingą pašaukimą gelbėti sielas; betgi nėra nevienas kuris negalėtų prie šio darbo koku nors būdu prisidėti. Vien tik reikia turėti norą, kuris degė sv. Pranciškaus Ksavero širdyje, — norą atlyginti Dievui bent truputį už visas mums suteiktas malones.

GRUODŽIO 4 D.

Sv. Barbora, pana, kankinė. — Šv. Barbora nuo pat mažens buvo aukėjima pagonių tikėjime. Josios tėvas laikė ją užrakinęs aukštame bokšte tam ūksiui padarytam. Čia jaunuote Barbora slaptai mokėsi Katalikų tikėjimo paslaptis, kurias jai dėstė kunigas vienuolis. Jos tėvas Diskorus sužinojęs, jog ji esanti pakrikštyta labai perpyko ir pačs jos atsižadėjo civiliniame teisme. Šventoji buvo ziauriai kankinama. Pagaliau jos galva buvo nukirsdinta; jos tėvas, begailėsčio iki galo, pats buvė būdeliu. Tačiau Dievas gan greit smarkiai nubaudė jos persekiotojus. Kai jos skaisti siela buvo geriau nešiama dangun, žaibas nutrenkė tyroną tėvą.

Dažnai melskis kad Dievas saugotų nuo staigios ir netikėtos mirties; ir kad mirties patale būcume Sakramento stiprinimi prieš kilančias pagundas.

GRUODŽIO 5 D.

Šv. Sabas. — Šv. Sabas gimė netoli Ciesorijos, Palestinoje 439 metais. Kilus kivirčiui tarp giminų dėl jo pavaldėtų turčių valdymo, jaunuolis pasitraukė iš pasaulio ir įstojo vienuolijon kurioje buvo maldingumo pavyzdys. Kai jis išbuvo toje vienuolijoje dešimt metų, ir jau eidamos dvyliktus metus, jis iškeliavo į Jeruzalė aplankyti šventas vietas, ir ten įstojo į Šv. Eutemio valdomą vienuoliją, kurioje iš gy-

veno iki ano šventuojo mirties. Tada pasitraukęs į tyrus ugus metus išgyveno aukštuose Palestinos kalnuose. Praėjus nemažam metų skaičiui atėjo pas jį šiaip-jau žmonės norėdami tarnauti Dievui po jo vadovybę, Pradžioje nenorėjo su pasiūlimu sutikti, bet pagaliau įkūrė naują vienuoliją dėl žmonių norinčių garbinti Dievą. Sužinojęs jo šventumą, Jeruzalės vyskupas jį iššventino į kunigus kai jis buvo 53 metu amžiaus ir paskelbė jį visų Palestinos šventų atsiskyrėlių Generolu. Jis išgyveno iki 94 metu ir šventai mirė Gruodžio 5 d., 532 metais.

Nuolat sekime šventųjų pavyzdžius. Jie mums praminė geriausius kelius pasiekti Dangų. Mums nereikia ieškoti naujų kelių, sekime praminuosius kelius.

Katalikų Pasaulys

Katalikų vyskupai, už U. S. apsaugą. — Jungtinių Valstybių katalikų vyskupai vakar naktį lapkr. 18. d., pareiškė vilčių, kad darbo vadai "susilaikys nuo bet kokių žygių, kurie yra kenksmingi bendrajai gerovei".

Savo pareiškime vyskupai pasižymėjo, jog jie nekartą "pasmerkė nevaržomo kapitalizmo blogį", bet jie taip pat pažymėjo, jog žmogaus privati nuosavybė turinti būti specialinio gyvenimo pagrindu.

Žada paramą

Vyskupai taip pat pasižadėjo pilną savo paramą šio krašto saugumui, bet tuo pačiu laiku jie taip pat griežtai pasisakė prieš nacizmą ir bolševizmą, nes tai esą "du didžiausi šių dienų blogiai, kurie gali sunaikinti visas dvasines vertybes".

Laisvoje Amerikoje

Mini sukaktį. — Du: lietuvių parapijos Chicagoje — Visų šventų, ir Sv. Ančano turi metinius bankietus.

Pažymėtina, kad dvi ta proga minė-

Tėvų Marijonų Bendradarbiai Chicagoje

Bridgeporto TT. Marijonų Bendradarbiai ruošia parapijos vakarienę . . . . .

Br. dgeport. — Sužinota, kad įvykstantį Sv. Jurgio parapijos vakarienę gruodžio 7 d., ruošiamą toje parapijoje, veikiančiųjų Tėvų Marijonų bendradarbių. Veiklusis skyrius, Antaninai Vaišvilienė vadovaujant sunkiai dirba, kad ši parapijos vakarienė būtų kuo sėkmingiausiai priruošta.

Veikia ir kitoms

Šis veiklusis TT. Marijonų Bendradarbių skyrius netik veikia Tėvų Marijonų labui, bet ir savo veikloje apima kitus labdarybės bei visuomenės darbus. Aparč ruošiant parapijos vakarienę skyrius taipgi turi nutaręs suaruoti parengimėi seselėms, Kazimierietėms, kurios mokytojauja Šv. Jurgio parapijinėje mokykloje. Kiltišringas tai nutarimas ir dar prietelingesnis yra jų nutarimas paremti seselės mokytojas. Parengimėis įvyksta gruodžio 18 d. parapijos salėje.

Sau ir dirba

Bet parapijos vakarienė, kuri įvyksta gruodžio 7 d., ir parengimėis seselių Kazimieriečių naudai, gruodžio 18 d.,

jo savo svarbias sukaktuves. **Visų sventų** parapija jau yra sulaukusi 35 metų, o Šv. **Antano** parap., Cicero, 30 metų. Tai svarbus tų parapijų gyvenime įvykis ir dėl to sveikiname jų steigėjus visus parapijonus ir jų vadus klebonus!

Ilgiausių ir sėkmingiausių metų!

Prieglaidai \$2,713, 61. — Chicago, Ill., vykusiame Labdarių sągogos seime delegatų dalyvavo virš 200 ir senelių prieglaudos namams seimo metu sukelta \$2,713,61, Seimui pirmininkavo adv. J. Peters, vicepirm. — M. Šrupšienė ir B. Cicienienė, rašt. — Mozeris ir Ivinskaitė.

Seime padaryta gražių tarimų ir užbrėžta kognreičiausiai baigti prieglaudos statymo darbą.

pus tik įsimankštinimas ruošiamai prieš Tėvų Marijonų Bendradarbių seimą vajuos vakarienei, kuri įvyksta sausio 8 d., 1942 m. Sv. Jurgio parapijos salėje.

Skryrius ligoniai

TT. Marijonų Bendradarbių apskritis daro ypatingas pastangas ypatingesniu būdu prižiūreti savo narius ligonius. Kiekvienas skyrius rūpinasi savo ligoniais paskirdamas ligonių lankytojus. Bridgeporte šiuo laiku sunkiai serga šios veiklos skyriaus narės: **Tekė Simaitienė** ir **Ona Aleliūnienė**. Sios narės jau ilgokai serga, bet jų sunkias ligos valandas palengvina lankytojų apsilankymai. Sias narses lanko ir kitų skyrių nariai ir bendradarbiai.

Pasisekimo

Reikia tk ypatingu būdu palinkėti šiam veikliam skyriui, kad jis ir toliau varytų savo kilnius užsimojimus. Suaruoti ne tris didelius parengimus dviejų mėnesių laikotarpyje, reikalaus "nevieno prakaito lašelio". Bet užsimojimų kilnumas visus narius skatina pravesti gražius nutarimus. **Rap.**

Marquette Park. — Marijonų Bendradarbių 5 skyriaus susirinkime praiečią sekmadienį, pareikšta užuojautą mūsų dirbančiai pirm. **A. Pukelienei**, kuri dar vis negaluoja ir susirinkimuose nedalyvauja. Savo pagelbininkės A. Jonaitienės prašė tęsti darbą toliau A. Jonaitienė ir darbuijas, kiek gali. Ir dabar yra komisijoje rengiamos vakarienės su vaidinimu "Estera" gruodžio 7 d., parapijos salėj. Vakaras rengiamas parapijos naudai. Tikimės, kad A. Jonaitienei, padedant geroms pagelbininkėms: A. Raštučienei, O. Vilimienėi, T. Petroševičienei, A. Rimidaitei, B. Lazdauskienei ir P. Gailiui, darbas turės gerų sekmių.

Veikalą "Estera" vaidins **Rožių ir Lelijų Klūbas**.

Praeitą metų Rožių ir Lelijų Klūbas lošė toje pačioje parapijos salėje ir labai gražiai pasirodė. Publika buvo patenkinta. Tikimės ir šiemet nebus apvilta.

Kaip galima pagelbėti Marijonams?

1. Žinokite Marijonų tikslus.

MARIJONŲ tikslai išreiškiami obalsiu: KRISTUI IR BAŽNYČIAI!

Jie nori pasižvesti, dirbti, ir kentėti už Kristų ir už Jo Bažnyčios reikalus. Tie reikalai — tai Dievo garbė ir žmonių išganymas. Užtat, patys Marijonai, aukodami per Vienuoliją Dievui savo širdį, visą turtą, visą valių ir gabumus, visą laiką ir visus darbus didesnei Dievo garbei, nori patys sau užsitikrinti amžinąjį išganyimą, užlaikydami neturto, skaistybės ir klusnumo apžadus bei Bažnyčios nuostatus, nori taipgi padėti visiems žmonėms save išganyti, praplėčiant Kristaus karaliavimą žmonių širdyse.

Tuo tikslu Marijonai meldžiasi, dirba ir pasiaukoja. Jie leidžia laikraščius, spausdina knygas, veda mokyklas, skelbia Dievo žodį, laiko misijas, rekolekcijas, paskaitas, dirba įvairiose brolijose labdarystės ir mokslo draugijose, padeda parapijų kunigams jų šventame patarnavime žmonėms.

Pasauliniai broliai marijonai, kiek galėdami visame padeda kunigams marijonams.

2. Pasirinkit pagalbai būdus.

a. Svarbiausias dalykas yra MALDA. Be Dievo pagalbos mes nieko gera padaryti negalime. Toi gi pagalba išprašoma malda. Taigi, melskitės Marijonų Vienuolijos intencija.

b. Visada malda turi būti jungiama su DARBU. Todėl Marijonai nesigailėdami savo jėgų, dirba visų žmonių naudai. Ir Jūs galite padėti savo darbu Marijonams platinti Dievo Karalystę žmonių tarpe.

c. AUKA. Marijonai aukoja visa savo turtą, laisvę ir gyvenimą Kristui ir Bažnyčiai. Kurie, vėrai, nesibiote panašios pilnos aukos, o esate laisvi, — pasiaukokite, stodami i Marijonų Vienuoliją. Negalėdami duoti Dievui per Vienuoliją pilnos aukos, duokite dalinę, teikdami Vienuolijos tikslams dovanas, užrašydami testamentus, sudarydami neturtingiems jaunuoliams paramai fondus-bursas prie Marijonų Kolegijos, teikdami aukas šv. Mišioms, ar platindami Marijonų leidžiamas knygas ir "Laivą".

Marijonų Vienuolijos Amerikoje legalis titulas yra šis: Marian Fathers of the Immaculate Conception of the B. V. M. (a Corporation of Illinois.)